

MARI PAU HUGUET | Periodista. Pregonera Festes de Tardor de Lleida

“Al veure la plaça Paeria tan plena, se'm va fer un nus a la gola: pensava que no podria!”

Huguet va ser la cara ponentina durant molts anys a TV3. Ara hi treballa, però no davant les càmeres, i no ens amaga una certa enyorança. Alegre, senzilla i sincera, va ser un plaer entrevistar-la.

Quan la Paeria li proposa fer el pregó d'enguany, què va pensar?

Em va fer moltíssima il·lusió! Ja fa molts anys l'alcalde Antoni Siurana m'ho va proposar i no vaig poder fer-lo, per motius de feina. Em va saber molt greu... A més, guardo molt bon record del seu germà Víctor, que estava de rector quan jo estudiava la carrera. A més, l'Antoni reunia, en un sopar pels volts de Nadal, els periodistes que treballàvem fora de Lleida. Esperàvem cada any el sopar, perquè ens trobàvem tots. També recordo que el Rosell, al final, ens feia un poema o dissertació sobre la boira... Aquest any, finalment, ho he pogut fer!

La plaça Paeria estava plena de gom a gom.

Va ser molt emocionant. Quan vaig escriure el pregó vaig fer un exercici de memòria de coses entranyables. Després, davant de tants lleidatans –i els meus pares i els meus amics molt aprop– se'm va fer un nus a la gola. Vaig pensar que no podria!

Sempre ha conservat el vincle amb Lleida.

Constantment. Ara els meus pares viuen entre Lleida i Estopanyà i hi baixo contínuament. Suposo que s'instal·laran finalment a la ciutat i la meva il·lusió, encara que estic encantada de Barcelona, és tornar a Lleida. Tornar a casa.

No troba a faltar la boira?

(riu) No... seria una mica-masoca i jo sóc conductora! Sóc de sol. Però et reconec

que si un hivern, quan vinc, no la trobo tinc la sensació que “això no és l'hivern de Lleida”.

Treballa a TV3, però no davant de les càmeres. Ho troba a faltar?

Moltíssim, no t'enganyaré. Van ser molts anys fent directes i el grau de comunicació que establia amb l'espectador era molt fort. Però ja saps que en el món dels mitjans les coses van com van i t'acabes adaptant a tot. Els anys passen i arriben noves fornades de professionals. Ho accepto. Estudio llengües. És una passió que tinc.

Durant tots aquests anys que ha viscut a Barcelona, com percep Lleida?

M'agrada la Lleida d'ara, perquè malgrat haver-se fet gran, ha sabut mantenir les pedres d'abans: tradicions, costums i tarannà. Som un poble receptor de gent i cultures, però continua sent la Lleida on em vaig formar, un poble gran. I això és bo.

En el món dels mitjans t'has d'adaptar. Arriben noves fornades de professionals i jo ho accepto